

Дата прийняття:	14/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	14/06/2019 (Палата)
Назва:	<u>CASE OF KANGERS v. LATVIA</u> <i>(Application no. 35726/10)</i>
Зміст:	У 2008 році заявника – пана Кангерса зупинили представники поліції та склали протокол про керування автомобілем у нетверезому стані. Він оскаржив протокол у Юрмальський міський суд, який постановив рішення на користь заявника і повернув посвідчення водія. У лютому 2009 року Ризький обласний суд скасував це

	<p>рішення, оштрафував пана Кангера і заборонив йому керувати автомобілем впродовж двох років.</p> <p>Згодом, у липні 2009 року, заявника знову зупинили представники патрульної поліції, які склали протокол про адміністративне правопорушення та наклали штраф на нього, оскільки він керував автомобілем у період дії дворічної заборони на таке керування.</p> <p>Пан Кангерс подав апеляцію, стверджуючи, що скасування рішення Юрмальського міського суду було необґрунтованим і, таким чином, з юридичної точки зору йому не було заборонено керувати автомобілем.</p> <p>У вересні 2009 року, в той час, коли провадження проти заявника, пов'язане з першим правопорушенням, все ще розглядалося в національних судах, його знову зупинила поліція та звинуватила в більш серйозному проступку – повторному порушенні заборони керувати автомобілем. Пан Кангерс оскаржив звинувачення, посилаючись на той факт, що розгляд першої справи про його незаконне керування автомобілем під час заборони ще тривав. Його апеляція була відхилена у лютому 2010 року.</p> <p>Серед іншого, апеляційний суд встановив, що якщо рішення про перше правопорушення не було скасоване або призупинене, воно було юридично обов'язковим і необхідно було враховувати його при класифікації проступку як повторного правопорушення. З урахуванням наведеного пан Кангерс був засуджений до п'яти днів адміністративного затримання і штрафу.</p> <p>Суди зрештою відхилили апеляцію заявника щодо першого правопорушення, а остаточне рішення в цьому провадженні було винесено у квітні 2012 року.</p> <p>Посилаючись на пункт 2 статті 6 Конвенції (право на презумпцію невинуватості), заявник скаржився, що його було визнано винним у повторному скоєнні проступку, тоді як його апеляція щодо першого правопорушення все ще перебувала на розгляді в суді, що порушило його право на презумпцію невинуватості.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 2 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).